

4. Величні думки великих людей. URL: http://school44.edu.kh.ua/rozdil_dlya_uchniv_ta_batkiv/storinka_uchnya/velichnee_dumki_velikih_lyudej/

УДК 343.51:343.53(043.2)

Бугайський Т.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна
Науковий керівник: Мазепа С.О., к.ю.н., доцент

ФАЛЬШИВОМОНЕТНИЦТВО

За останні два десятиліття стрімкий розвиток офісної техніки, сучасного поліграфічного обладнання та їх розповсюдження дозволяє зловмисникам отримувати величезні доходи і розвивати одну з найдавніших галузей чорного бізнесу – фальшивомонетництво. На сьогоднішній день для України, як і для будь-якої іншої країни, стала дуже важливою проблема з попередженням, виявленням та розкриттям підробки банкнот Національного Банку України, металеві монети, державних цінних паперів (наприклад акції, облігації, ощадні сертифікати та інші), білетів державної лотереї або ж іноземної валюти. Адже дана проблема зумовлюється підвищеною суспільною небезпекою для національної економічної безпеки та фінансово-кредитної системи України.

Фальшивомонетництво характеризує територіальну поширеність цього явища. Це явище більш поширене в потужних обласних центрах України (з огляду на чисельність населення, кількість торговельних мереж і можливості для потенційних фальшивомонетників для виготовлення і безперешкодного збуту підробок грошей і марок акцизного податку). Наприклад, Харківська область межує із зоною проведення Антитерористичної операції, де простежуються активні спроби з боку терористично-окупаційних воєнізованих формувань виготовити і збути велику кількість фальшивих банкнот гривні на території України. А ось, наприклад, Львівська область межує із Польщею, з якої завозяться на територію України високоякісні підробки доларів США і євро, тобто даний злочин посягає не виключно на внутрішньодержавний правопорядок однієї країни, а й виходить за межі національних кордонів, а отже має транснаціональний тобто міжнародний характер дій.

У правозастосовній діяльності нерідко виникають питання кримінально-правової кваліфікації дій, пов'язаних із обігом підроблених грошей. Найбільш типовим є розмежування складу злочину, передбаченого ст. 199 КК (фальшивомонетництво), від складу злочину,

передбаченого ст. 190 КК (шахрайство).

Для того, щоб відмежувати склад злочину, передбаченого ст. 199 КК, від шахрайства при кваліфікації фальшивомонетництва необхідно звернути увагу на такі критерії як: об'єкт злочину, предмет злочину, об'єктивна сторона суспільно небезпечного діяння та спрямованість злочинного наміру. Так, у п. 4 Постанови Пленуму ВСУ № 6 від 12 квітня 1996 року «Про практику розгляду судами кримінальних справ про виготовлення або збут підроблених грошей чи цінних паперів» зазначено, що при відмежуванні виготовлення з метою збуту підроблених грошей чи державних цінних паперів або їх збуту від шахрайства треба виходити із того, що об'єктом цього злочину є кредитно-фінансова система, а об'єктом шахрайства – право власності на майно (кредитно-фінансовій системі шкода не заподіюється) [1].

При виявленні даного злочину ми стикаємося з його об'єктивними та суб'єктивними ознаками. До об'єктивних ми можемо віднести: конкретний акт поведінки суб'єкта у виді дії чи бездіяльності, що завжди здійснюється у певній об'єктивній обстановці, у певному місці і в певний час. А до суб'єктивних: прямий умисел, спеціальна мета, суб'єкт злочину. Варто підмітити, що спеціальною метою суб'єкта є збут підробленої національної валюти та інших предметів, тобто випуск їх в обіг шляхом оплати за придбані товари чи послуги, надання позики, покриття боргу, розміну, програш в азартних іграх, дарування тощо. Збут визнається закінченим злочином, якщо будь-яка особа прийняла підроблений предмет як справжній.

Звернемо увагу, що останнім часом техніка фальшивомонетництва стала більш досконалою, а правопорушення такого роду почали носити організований характер. Якщо раніше фальшивомонетник в одній особі здійснював усі процеси виготовлення паперових грошових знаків, то нині все частіше, вербуються фахівці з технічною освітою, художники гравери, поліграфісти, механіки, хіміки, фахівці інформаційних технологій. Отримується сучасне друкарське і офісне устаткування, хімікати, фарба, папір. Це дозволяє їм поставити своє масштабне злочинне виробництво і виробляти фальшивки високої якості швидко і у великих кількостях. Фальшивомонетникам іноді вдається наблизитися до справжньої рецептури паперової маси і фарби, освоїти технологію виготовлення водяних знаків, якісно виконувати усі види поліграфічного друку, вони придумують і постійно удосконалюють різні способи імітації активних елементів захисту. Тому питання боротьби з фальшивомонетництвом щорічно виносяться на розгляд Генеральної асамблеї Інтерполу. Заходи протидії цьому злочину розглядаються досить часто на міжнародних конференціях, у яких беруть участь не лише представники правоохоронних органів, а й фінансових та емісійних установ держав

світу.

Отже, можна дійти висновку, що такий вид злочинної діяльності, як фальшивомонетництво, є досить небезпечним для економічної безпеки та має дестабілізуючий характер для фінансової діяльності держави. Ефективна боротьба з ним може бути успішною не лише за умови взаємодії правоохоронних органів у межах однієї держави, а за умови протидії на засадах взаємодії між правоохоронними структурами різних країн. Тому що фальшивомонетництво як злочин вийшов за межі традиційних внутрішньодержавних проблем і набуває дедалі більшого міжнародного значення.

Література

1. Про практику розгляду судами кримінальних справ про виготовлення або збут підроблених грошей чи цінних паперів: Постанова Пленуму Верховного Суду України № 6 від 12.04.1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0006700-96#Text>

2. Петряєв С.Ю. Способи підробки паперових грошових знаків. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: зб. наук. праць.* Київ: ІВЦ «Політехніка», 2009. № 4. 193 с.

3. Фальшивомонетники: історія і сучасність. *Іменем закону.* 1993. № 31. С. 5.

УДК 340.115:305(043.2)

Винник О.О., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля, м. Сєверодонецьк, Україна
Науковий керівник: Татаренко Г.В., к.ю.н., доцент

ФЕМІЦИД, ЯК РІЗНОВИД ГЕНДЕРНО-ОБУМОВЛЕНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Україна відноситься до держав, у яких є високий відсоток випадків гендерно-зумовленого насильства, особливо домашнього насильства, жертвами якого найчастіше стають жінки, діти та особи похилого віку. Проте до правоохоронних органів надходить вельми невелика частка скарг постраждалих. Сором, матеріальна та психологічна залежність, зневіра у можливості отримати захист є головними причинами, через які особи не звертаються до поліції, але однією з причин є відсутність розуміння того, що є насильством.

Гендерно-зумовлені кримінальні правопорушення є різновидом